

KOYO SEIKO MOD RÅDET

RETTENS DOM (Fjerde Udvidede Afdeling)

14. juli 1995 ^{*}

I sag T-166/94,

Koyo Seiko Co. Ltd, Osaka (Japan), ved advokat Jacques Buhart, Paris, og ved Barrister Charles Kaplan, Bar of England and Wales, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Arendt & Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt,

sagsøger,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved de juridiske konsulenter Ramon Torrent og Jorge Monteiro som befuldmægtigede, bistået af advokaterne Hans-Jürgen Rabe og Georg M. Berrisch, Hamburg og Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos direktør Bruno Eynard, Den Europæiske Investeringsbanks Direktorat for Juridiske Anliggender, 100, boulevard Konrad Adenauer,

sagsøgt,

^{*} Processprog: engelsk.

støttet af

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Eric L. White, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, bistået af Claus-Michael Happe, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionen, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

og

Federation of European Bearing Manufacturers' Association, Frankfurt am Main (Tyskland), ved advokaterne Dietrich Ehle og Volker Schiller, Köln, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Marc Lucius, 6, rue Michel Welter,

intervenienter,

angående en påstand om annullation af Rådets forordning (EØF) nr. 55/93 af 8. januar 1993 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af udvendige løberinge til koniske rullelejer med oprindelse i Japan (EFT L 9, s. 7),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Fjerde Udvidede Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne R. Schintgen, R. García-Valdecasas, C.W. Bellamy og P. Lindh,

justitssekretær: H. Jung,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 5. april 1995,

afsagt følgende

Dom

Sagens faktiske omstændigheder

1 Genstanden for nærværende annullationssøgsmål er Rådets forordning (EØF) nr. 55/93 af 8. januar 1993 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af udvendige løberinge til koniske rullelejer med oprindelse i Japan (EFT L 9, s. 7, herefter »forordning nr. 55/93« eller »den omtvistede forordning«. Denne forordning er udstedt i henhold til bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 209, s. 1, herefter »forordning nr. 2423/88« eller »grundforordningen«). Den 14. juli 1992 havde Kommissionen udstedt forordning (EØF) nr. 1994/92 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen til Fæl-

lesskabet af udvendige løberinge til koniske rullelejer med oprindelse i Japan (EFT L 199, s. 8, herefter »forordning nr. 1994/92« eller »den midlertidige forordning«).

Produktet

- 2 Udvendige løberinge til koniske rullelejer, som også kaldes yderringe (cups) (heretter »yderringe«), er en af komponenterne i koniske rullelejer.

Et færdigt konisk rulleleje består af følgende stykker:

- en indvendig løbering af konisk form, fremstillet af samme materiale som yderringen
- koniske antifriktionsruller, som monteres på den indvendige løbering og gør det muligt for denne at bevæge sig i forhold til yderringen
- en rulleholder, som holder rullerne på plads i den indvendige løbering
- yderringen, som er den konkave del, der omslutter den konvekse del, konus (som består af den indvendige løbering, rullerne og rulleholderen).

- 3 Disse forskellige komponenter i et færdigt konisk rulleleje kan købes separat. Det hænder, at de endelige forbrugere af et færdigt konisk rulleleje, f.eks. nogle bilkon-

struktører, fastgør de forskellige komponenter i et færdigt konisk rulleleje på forskellige dele af en bil, og at det hele koniske rulleleje følgelig først samles på tidspunktet for montagen af bilen.

Administrativ procedure

4 Den 26. september 1990 indgav Federation of European Bearing Manufacturers Associations (herefter »FEBMA«) en klage over dumping til Kommissionen.

5 På det tidspunkt, da den klage blev indgivet, som ligger til grund for den omtvistede forordning, blev der ved Rådets forordning (EØF) nr. 1739/85 af 24. juni 1985 (EFT L 167, s. 3, herefter »forordning nr. 1739/85«) pålagt en antidumpingtold på 5,5% på sagsøgerens hele koniske rullelejer og på 4,3% på konus, som begge henhører under samme KN-kode 8042 2000. Denne forordning blev ophævet ved Rådets forordning (EØF) nr. 2655/93 af 27. september 1993 om ophævelse med tilbagevirkende gyldighed af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen til Fællesskabet af koniske rullelejer med oprindelse i Japan (EFT L 244, s. 1).

6 Den 4. januar 1991 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af udvendige løberinge til koniske rullelejer med oprindelse i Japan (EFT C 2, s. 8).

7 Denne procedure førte den 14. juli 1992 til, at Kommissionen udstedte den midlertidige forordning om indførelse af en midlertidig antidumpingtold.

- 8 Som svar på en skrivelse fra sagsøgeren, modtaget den 24. juli 1992, redegjorde Kommissionen nærmere for den måde, hvorpå den havde beregnet dumpingmargenen og skaden.
- 9 Den 8. januar 1993 udstedte Rådet den omtvistede forordning, som blev offentliggjort den 15. januar 1993 i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Retsforhandlingerne

- 10 På denne baggrund har sagsøgeren anlagt nærværende sag ved stævning indleveret på Domstolens Justitskontor den 29. april 1993.
- 11 Ved kendelse af 15. september 1993 har Domstolens præsident tilladt Kommissionen at intervenere til støtte for Rådets påstande.
- 12 Ved kendelse afsagt af Domstolens præsident den 1. oktober 1993 har FEBMA fået tilladelse til at intervenere til støtte for Rådets påstande. Ved samme kendelse har Domstolens præsident på sagsøgerens begæring udelukket visse dokumenter, som indeholder forretningshemmeligheder, fra de sagsakter, som er meddelt intervenienten.
- 13 Ved kendelse af 18. april 1994 har Domstolen henvist sagen til Retten i Første Instans i henhold til artikel 4 i Rådets afgørelse 93/350/Euratom, EKSF, EØF af 8. juni 1993 om ændring af afgørelse 88/591/EKSF, EØF, Euratom om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (EFT L 144, s. 21) og Rådets afgørelse 94/149/EKSF, EF af 7. marts 1994 (EFT L 66, s. 29).

- 14 Den 31. maj 1994 har sagsøgeren fremsat begæring om, at indlægget vedrørende interventionskriftet af 16. maj 1994 samt vedrørende bilagene hertil behandles fortløbet. Ved kendelse af 24. februar 1995 har formanden for Rettens Fjerde Udvidede Afdeling imødekommet sagsøgerens begæring.
- 15 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisoptagelse. Som led i foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til procesreglementets artikel 64 er parterne blevet opfordret til skriftligt at besvare en række spørgsmål senest den 16. marts 1995.
- 16 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret Rettens mundtlige spørgsmål under det offentlige retsmøde, som blev afholdt den 5. april 1995.

Parternes påstande

- 17 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Forordning nr. 55/93 annulleres, for så vidt den berører sagsøgeren.
- Rådet og FEBMA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

18 Rådet har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

19 Kommissionen har nedlagt følgende påstand:

— Sagsøgte frifindes.

20 FEBMA har nedlagt følgende påstande:

— Sagsøgte frifindes.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder intervenientens omkostninger.

Realiteten

21 Sagsøgeren har påberåbt sig fem anbringender til støtte for sine påstande. Det første anbringende er, at der er udøvet et åbenbart fejlagtigt skøn, og at grundforordningens artikel 2, stk. 1, er tilsidesat, da importen af yderringe med oprindelse i Japan ikke har kunnet forvolde skade. Det andet anbringende er magtfordrejning, idet den omtvistede forordning har til formål at undgå, at en antidumpingtold omgås, skønt betingelserne i grundforordningens artikel 13, stk. 10, ikke er opfyldt.

Det tredje anbringende er tilsidesættelse af grundforordningens artikel 4, stk. 5, ved, at Rådet med henblik på at måle virkningen af importen af udvendige løberringe med oprindelse i Japan på det samlede salg af EF-yderringe kun har taget hensyn til salget af EF-yderringe i Frankrig, Tyskland og Det Forenede Kongerige. Det fjerde anbringende er tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 1, ved, at Rådet ikke har taget tilstrækkeligt hensyn til indførsler af yderringe hidrørende fra andre tredjelande end Japan, da det vurderede deres virkning på fællesskabsproduktionen af yderringe. Det femte anbringende er, at traktatens artikel 190 er tilsidesat.

Det første anbringende: åbenbart fejlagtigt skøn og tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 1

Parternes argumenter

- 22 Sagsøgeren har i det væsentlige anført, at fordi forskellige fabrikanters yderringe ikke er indbyrdes udskiftelige, var fællesskabsinstitutionerne ikke berettiget til at antage, at der fandtes et fælles marked for yderringe, som var forskelligt fra markedet for hele koniske rullelejer, og at oplysningerne vedrørende prisen for yderringe alene af denne grund ikke var relevante for vurderingen af den skade, som fællesskabsproduktionen havde lidt. Sagsøgeren har desuden tilføjet, at en nedsættelse af prisen på yderringe ikke kan medføre en nedsættelse af prisen på hele koniske rullelejer, fordi prisen på konus, som forhandles og sælges særskilt, netop bevirker, at nedsættelsen af prisen på yderringe udlignes.
- 23 Sagsøgeren har herved henvist til, at grundforordningens artikel 2, stk. 1, stiller som betingelse for, at der kan opkræves antidumpingtold, at der føres bevis for, at dumpingvaren forvolder skade for en produktion etableret i Fællesskabet. I det foreliggende tilfælde er det imidlertid umuligt på det økonomiske plan at godtgøre,

at importen af yderringe hidrørende fra Japan har kunnet forvolde fællesskabsproduktionen skade, og at fastslå omfanget af denne eventuelle skade, fordi forskellige fabrikanters yderringe ikke er substituerbare.

- 24 Sagsøgeren har heraf udledt, at der ikke er et marked for yderringe, da disse ikke konkurrerer indbyrdes. Køberne af yderringe kan nemlig ikke med hensyn til mærket for den yderring, som de køber, foretage et andet valg end det valg, som de har gjort med hensyn til konus.
- 25 Sagsøgeren har heraf ligeledes udledt med hensyn til skadens omfang, at køberne af yderringe ikke vælger et mærke frem for et andet alt efter yderringenes pris, men vælger alt efter prisen på hele koniske rullelejer, som ikke kun afhænger af prisen på yderringen, men også af prisen på konus.
- 26 Sagsøgeren har konkluderet, at fællesskabsinstitutionerne har foretaget et åbenbart fejlagtigt skøn ved at anvende prisen på yderringe og ikke prisen på hele koniske rullelejer som grundlag for at fastslå skadens eksistens og omfang, fordi det alene er prisen på hele koniske rullelejer, der er afgørende for købernes valg. Sagsøgeren har endvidere anført, at berettigelsen af dennes økonomiske analyse ikke modsiges af, at yderringe retligt set kan sælges og faktureres særskilt i forhold til konus.
- 27 Rådet, Kommissionen og FEBMA er af den opfattelse, at import af yderringe, som er genstand for dumping, forvolder skade for fællesskabsproducenterne af yderringe. De mener, at yderringe er et produkt, der er forskelligt fra hele koniske rullelejer, uanset i hvilket omfang der er substituerbarhed.

- 28 Fællesskabsinstitutionerne har ligeledes henvist til, at spørgsmålet om, hvorvidt forskellige producenters yderringe er indbyrdes udskiftelige, ikke er af betydning i denne sag, fordi yderringe dels teoretisk og teknisk er indbyrdes udskiftelige på trods af købernes ønske om at erhverve samtlige komponenter i et færdigt konisk rulleleje hos samme fabrikant, dels at yderringe kan sælges og faktureres særskilt.
- 29 Desuden gør de gældende, at dumpingimporten af yderringe forvolder fællesskabsproducenterne af yderringe skade, ikke blot på markedet for yderringe, men også på markedet for hele koniske rullelejer. Sådanne indførsler forvolder nemlig producenterne af hele koniske rullelejer skade, for så vidt prisen på importerede yderringe giver de japanske producenter mulighed for at udligne den antidumpingtold, som opkræves ved indførsel af konus. Køberne af hele koniske rullelejer er faktisk indstillet på at betale en højere pris for konus med oprindelse i Japan, hvis den pris, til hvilken de kan erhverve yderringe med oprindelse i Japan, mere end udligner denne prisstigning på konus med oprindelse i Japan. Følgelig forvolder import af yderringe, som er genstand for dumping, skade for fællesskabsproducenter af yderringe og af hele koniske rullelejer.
- 30 Med hensyn til skadens omfang har Rådet erkendt, at det ganske vist er vanskeligt at anslå denne, fordi producenterne af yderringe også er producenter af hele koniske rullelejer, men det mener, at det rådede over tilstrækkelige oplysninger til at foretage denne vurdering, nemlig salgsprisen for yderringe, størrelsen af produktionen og salget af yderringe i Fællesskabet, udviklingen af de japanske og Fællesskabets producenters andele samt udviklingen i rentabiliteten af fællesskabsproduktionen af yderringe. Rådet har følgelig konkluderet, at selv om yderringe ikke faktisk er indbyrdes udskiftelige, har det med rette baseret sin analyse på prisen på yderringe og ikke på prisen på hele koniske rullelejer.

- 31 I øvrigt har Kommissionen anført, at sagsøgeren ikke har bestridt, at dumpingimporten af yderringe forvolder skade, men at sagsøgeren blot har anfægtet den måde, hvorpå Kommissionen har beregnet den pålagte told. Den vurdering, som i dette tilfælde er foretaget af skadens omfang, er imidlertid rimelig, idet den er baseret på prisen på yderringe, som i mangel af mere præcise oplysninger fra sagsøgeren må være det mest passende beregningsgrundlag.

Rettens bemærkninger

- 32 Indledningsvis bemærkes, at de oplysninger, på grundlag af hvilke Kommissionen har udstedt den midlertidige forordning og Rådet den omtvistede forordning, vedrører yderringe, der sælges og faktureres adskilt fra andre komponenter i hele koniske rullelejer, som Rådet og Kommissionen har præciseret under retsmødet uden at blive modsagt af sagsøgeren.
- 33 Dernæst bemærkes, at der er enighed mellem parterne om, at yderringe er et særskilt produkt, som kan være genstand for en særskilt antidumpingprocedure — sagsøgeren har udtrykkeligt erkendt dette i replikkens punkt 3.
- 34 Imidlertid har sagsøgeren anført, at trods denne tekniske sondring mellem yderringe og hele koniske rullelejer består der i dette tilfælde ingen konkurrence mellem forskellige producenters yderringe, fordi det faktisk er umuligt at samle en producents yderringe med en anden producents øvrige komponenter i koniske rullelejer. Dumpingimport af yderringe kan følgelig heller ikke forvolde skade, som er forskellig fra den skade, der forvoldes af dumpingimport af hele koniske rullelejer.

- 35 I denne forbindelse bemærkes, at grundforordningens artikel 2, stk. 1, bestemmer, at »en antidumpingtold kan opkræves for enhver dumpingvare, når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i Fællesskabet forvolder skade«. Heraf følger, at fællesskabsinstitutionerne med rette har koncentreret deres analyse om yderringe som særskilt produkt, for så vidt yderringe, ud over den tekniske sondring mellem yderringe og hele koniske rullelejer, sælges og faktureres adskilt fra andre komponenter i koniske rullelejer. Det skal i øvrigt tilføjes, at spørgsmålet, om der består konkurrence mellem yderringe hidrørende fra forskellige producenter, ikke blot afhænger af graden af disses indbyrdes udskiftelighed, defineret som det omfang, hvori en yderring fra en producent kan samles med de øvrige komponenter i hele koniske rullelejer fra en anden producent.
- 36 Det bemærkes, at ud over spørgsmålet om den således definerede indbyrdes udskiftelighed mellem yderringe fra forskellige producenter, kan et helt konisk rulleleje fra en producent erstattes af et helt konisk rulleleje af samme type hidrørende fra en hvilken som helst anden producent uden på nogen måde at påvirke den nytte, som køberen har deraf. For så vidt produktet i sin helhed kan erstattes af et andet, kan enhver fordel, som afledes af en af komponenterne i dette produkt — en komponent, som sælges som særskilt produkt — således påvirke køberens valg. Når denne fordel udtrykkes prismæssigt, vil køberen i princippet foretrække den billigere komponent uden i øvrigt at bekymre sig om, at denne komponent kun kan bruges sammen med en enkelt type af de øvrige komponenter i det hele koniske rulleleje. Fastsættelsen af en underpris for denne komponent, her yderringen, kan følgelig forvolde fællesskabsproducenterne af yderringe skade.
- 37 Ifølge sagsøgeren er prisniveauet for yderringe imidlertid ikke pålideligt, fordi det bestemmes og udlignes af prisniveauet for andre komponenter i hele koniske rullelejer, således at et fald i prisen for yderringe ikke indebærer et fald i prisen på hele koniske rullelejer.

- 38 I denne forbindelse skal Retten for det første fastslå, at parterne er enige om, at prisen for yderringe udgør fra 31,8% til 34,8% af prisen for samtlige komponenter i hele koniske rullelejer.
- 39 For det andet må det fastslås, at det ikke fremgår af de taleksempler, som sagsøgeren har fremlagt som fortrolige i stævningens punkt 52, at enhver nedsættelse af prisen på yderringe indebærer en forhøjelse af prisen på de øvrige komponenter i hele koniske rullelejer, og endnu mindre, at denne forhøjelse skulle udligne virkningen af en nedsættelse af yderringens pris på hele koniske rullelejers samlede pris. De af sagsøgeren fremlagte eksempler viser tværtimod, at den laveste pris på yderringe indebærer den laveste pris på hele koniske rullelejer. Det må følgelig bemærkes, at priserne på andre komponenter i hele koniske rullelejer er relativt stabile faktorer, og at de ikke udligner de skadelige virkninger, som dumpingimport af japanske yderringe har for konkurrencen mellem yderringe fra forskellige producenter.
- 40 Ydermere bemærkes, at da valget af en af komponenterne i det hele koniske rulleleje, som sagsøgeren i øvrigt har fremhævet, indebærer, at alle de øvrige komponenter hidrører fra samme producent, så får virkningerne af den konkurrence, som består mellem forskellige producenters yderringe, indflydelse med hensyn til hele koniske rullelejer. Følgelig bevirker den omstændighed, at yderringe og konus fra forskellige producenter faktisk ikke samles, at dumpingimporten af japanske yderringe først forvolder skade for yderringe fremstillet i Fællesskabet og dernæst skade for andre komponenter fremstillet i Fællesskabet til hele koniske rullelejer.
- 41 Det følger heraf, at dumpingimport af yderringe ubestridt kan forvolde skade for fællesskabsproducenter af yderringe, og at fællesskabsinstitutionerne ikke har fore-

taget et åbenbart fejlagtigt skøn ved på grundlag af prisen på yderringe at fastslå dels, at fællesskabsproducenterne af yderringe påføres skade, dels skadens omfang.

- 42 Det første anbringende må derfor forkastes.

Det andet anbringende: magtfordrejning

Parternes argumenter

- 43 Sagsøgeren har anført, at den omtvistede forordning er behæftet med magtfordrejning. Den har nemlig ikke til formål at fastsætte sanktioner for import af en dumpingvare, men at undgå, at den antidumpingtold, som er pålagt import af hele koniske rullelejer ved forordning nr. 1739/85, eller samlet import af yderringe og konus til koniske rullelejer, omgås ved en delvis særskilt import af yderringe. Den eneste bestemmelse i grundforordningen herom, nemlig artikel 13, stk. 10, omhandler imidlertid udelukkende samling på Fællesskabets område af indførte komponenter, som ikke er pålagt antidumpingtold, til produkter, som rammes af en antidumpingtold, hvis de indføres i allerede samlet stand. Da betingelserne for at anvende denne bestemmelse ikke er opfyldt, har Rådet ikke kunnet anvende den.
- 44 Rådet, støttet af intervenienterne, har heroverfor anført, at grundforordningens artikel 13, stk. 10, er denne sag helt uvedkommende. I det foreliggende tilfælde har

Rådet blot besvaret en klage gående ud på, at en indført dumpingvare forvoldte skade for fællesskabsproduktionen. Så snart det var fastslået, at der forelå dumping og skade, havde Rådet hjemmel til at indføre en anden told end den, der var pålagt hele koniske rullelejer ved forordning nr. 1739/85.

Rettens bemærkninger

- 45 Det bemærkes, at det følger af den omstændighed, at det første anbringende er forkastet, at fællesskabsinstitutionerne, ved at basere sig på prisen på yderringe, der anses for særskilte produkter i forhold til andre komponenter i et færdigt koniske rulleleje, ikke har foretaget et åbenbart fejlagtigt skøn ved at fastslå, at der var forvoldt fællesskabsproducenterne skade ved de japanske dumpingindførsler, samt skadens omfang. Det er derfor med rette, at de har behandlet yderringene selvstændigt ved at pålægge en anden antidumpingtold end den, der er pålagt hele koniske rullelejer ved forordning nr. 1739/85.
- 46 Heraf følger, at grundforordningens artikel 13, stk. 10, ikke finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, og at fællesskabsinstitutionerne ikke har begået magtfordrejning.
- 47 Sagsøgerens andet anbringende må følgelig forkastes.

Det tredje anbringende: tilsidesættelse af grundforordningens artikel 4, stk. 5

Parternes argumenter

- 48 Sagsøgeren har anført, at Rådet har tilsidesat grundforordningens artikel 4, stk. 5, ved at begrænse sin undersøgelse af virkningen af indførsler af yderringe med oprindelse i Japan på fællesskabsproduktionen til alene at angå salget af EF-yderringe i Frankrig, Tyskland og Det Forenede Kongerige.
- 49 Rådet har heroverfor anført, at det var berettiget til at begrænse sin undersøgelse af udviklingen af salget af EF-yderringe i disse medlemsstater alene, fordi størstedelen af salget sker dér. Følgelig var disse markeder tilstrækkeligt repræsentative for hele fællesmarkedet. Markedets enhed er således blevet respekteret. Rådet har også fremhævet, at den del af salget af yderringe, der sker i Italien og Spanien, ikke har den betydning, som sagsøgeren tillægger den. Italien (10%) og Spanien (8%) repræsenterer nemlig tilsammen kun 18% af fællesmarkedet, mens Frankrig (14%), Tyskland (45%) og Det Forenede Kongerige (18%) tilsammen repræsenterer en andel på 77%.
- 50 Kommissionen er af den opfattelse, at en effektiv og hurtig afvikling af antidumpingproceduren kræver, at den kan begrænse sin undersøgelse af virkningerne af importen af den pågældende vare til en del af fællesmarkedet. Derfor er det ifølge Kommissionen berettiget i henhold til grundforordningen, at den kun inddrager nogle medlemsstater i sin undersøgelse, når disse markeder er tilstrækkeligt repræsentative.

Rettens bemærkninger

- 51 Indledningsvis bemærkes, at grundforordningens artikel 4, stk. 4 og 5, tillader fællesskabsinstitutionerne at vurdere den skade, som forvoldes for Fællesskabets produktion af dumpingimport, ved at undersøge dennes virkning i forhold til de fællesskabsproducenter, »hvis samlede produktion af de pågældende varer udgør en betydelig del af den samlede fællesskabsproduktion af sådanne varer«.
- 52 Der er enighed mellem parterne om, at producenterne i Frankrig, Tyskland og Det Forenede Kongerige repræsenterer en betydelig del af den samlede fællesskabsproduktion af yderringe som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 5, da de repræsenterer 80% af denne produktion (nittende betragtning til den omtvistede forordning og stævningens punkt 63 og 66). Sagsøgeren har imidlertid bestridt, at fællesskabsinstitutionerne har ret til at begrænse deres analyse med henblik på at fastslå den skade, som er påført fællesskabsproduktionen, til prisunderbud og til salg og markedsandele, som kun angår en del af fællesmarkedet, der betegnes som repræsentativt.
- 53 Retten finder, at fællesskabsinstitutionernes praksis, som består i kun at lægge en repræsentativ del af fællesmarkedet til grund ved analysen af virkningen af dumpingimport, ikke er i strid med princippet om fællesmarkedets enhed, på betingelse af, at det tilstrækkeligt godtgøres, at den del af fællesmarkedet, der lægges til grund, er repræsentativ.
- 54 Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at udelukkelsen af Italien og Spanien påvirker den repræsentative karakter af den del af markedet, der er lagt til grund, for så vidt det ville have gjort det muligt at nedsætte virkningen af dumpingimporten i det øvrige Fællesskab, hvis fællesskabsproducenterne i Italien og i Spanien var

blevet taget i betragtning, fordi disse medlemsstater ikke var tilgængelige for japanske indførsler af yderringe i den periode, som undersøgelsen vedrører (fra 1.1.1990 til 31.12.1990; se sjette betragtning til den midlertidige forordning) på grund af de nationale foranstaltninger, som disse medlemsstater havde indført i henhold til artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 288/82 af 5. februar 1982 om den fælles importordning (EFT L 35, s. 1).

- 55 Det må først undersøges, om institutionerne havde pligt til at inddrage det italienske og det spanske marked ved vurderingen af omfanget af den skade, der forvoldtes af dumpingindførslerne af japanske yderringe, eller om de kunne begrænse deres undersøgelse alene til den del af fællesmarkedet, som var tilgængeligt for disse indførsler.
- 56 I denne forbindelse bemærkes, at de nationale foranstaltninger til beskyttelse af det italienske og det spanske marked, som er truffet i henhold til en fællesskabsordning, har bevirket, at disse markeder afskærmes og beskyttes mod de skadelige virkninger af dumpingindførsler af japanske yderringe. Det følger heraf, at det italienske og det spanske marked må anses for atypiske i forhold til fællesmarkedet for yderringe i sin helhed, idet sidstnævnte i princippet er tilgængeligt for disse indførsler.
- 57 Hvis man fulgte sagsøgerens opfattelse, måtte det derfor erkendes, at der skulle fastsættes forskellige sanktioner for samme dumpingpraksis, alt efter om dumpingvarerne har adgang til hele fællesmarkedet eller kun til en del af dette. I det sidstnævnte tilfælde skulle denne skade ifølge sagsøgerens opfattelse, ved vurdering af skadens omfang, sættes i forhold til hele fællesmarkedet, herunder den del deraf, som de pågældende varer ikke har adgang til, og på hvilken der ikke kan være lidt nogen skade. Retten finder, at denne opfattelse, der fører til en relativisering af

omfanget af den skade, der er lidt på den del af fællesmarkedet, som de pågældende varer har adgang til, ved, at den sammenholdes med fællesmarkedet i sin helhed, må forkastes, fordi den forringer den nødvendige beskyttelse på den tilgængelige del af fællesmarkedet, som grundforordningen giver.

- 58 Det må dernæst undersøges, om Frankrig, Tyskland og Det Forenede Kongerige udgør en repræsentativ del af fællesmarkedet i sin helhed, for så vidt angår både analysen af prisunderbud, salg og markedsandele, hvilket sagsøgeren bestrider.
- 59 Hvad angår prisunderbud bemærkes, at sagsøgeren har bestridt, at den del af fællesmarkedet, der er lagt til grund, er repræsentativ (stævningens punkt 63), men at sagsøgeren ikke har anført noget indicium for, at de priser, der praktiseres i Italien og i Spanien af de franske, de tyske og de britiske producenter, er forskellige fra de priser, som de samme producenter praktiserer i Frankrig, i Tyskland eller i Det Forenede Kongerige. Sagsøgeren har følgelig ikke godtgjort, at fællesskabsinstitutionerne har begået en åbenbar fejl ved at begrænse deres analyse af den skade, som fællesskabsproduktionen har lidt udtrykt i prisunderbud, til Frankrig, Tyskland og Det Forenede Kongerige (33. betragtning til den midlertidige forordning).
- 60 Hvad angår salg og markedsandele bemærkes, at sagsøgeren ligeledes har bestridt, at Frankrig, Tyskland og Det Forenede Kongerige er repræsentative for fællesmarkedet, fordi salget i Italien og i Spanien er tilstrækkelig betydeligt til, at dets udelukkelse påvirker den repræsentative karakter af den del af markedet, der er lagt til grund.
- 61 Hertil bemærkes, at Kommissionen i 30. betragtning til den midlertidige forordning har anført, at det franske, det tyske og det britiske marked tilsammen tegner

sig for størstedelen af salget i Fællesskabet af yderringe fremstillet i Fællesskabet og også dem, der videresolgte af japanske fabrikker i Fællesskabet. Rådet har bekræftet denne udtalelse i nittende betragtning til den omtvistede forordning. I svarskriftets punkt 33 har Rådet ligeledes præciseret, at salget i Frankrig, i Tyskland og i Det Forenede Kongerige udgjorde 77% af det samlede salg af yderringe i fællesmarkedet uanset varernes oprindelse, mens salget i Italien og i Spanien kun udgjorde 18% heraf, idet de øvrige medlemsstater delte de resterende 5%. Under retsmødet har sagsøgeren ikke modsagt Rådet, da dette anførte, at disse tal ikke var blevet bestridt, endog selv om sagsøgeren i replikken rejste tvivl om de kilder, som Rådet har anvendt, og om deres pålidelighed. I øvrigt har sagsøgeren ikke anført omstændigheder, som godtgør, at disse tal var urigtige.

- 62 Endvidere må det undersøges, om den del af markedet, som institutionerne har lagt til grund, og som altså repræsenterer 77% af salget af yderringe i Fællesskabet, uanset oprindelse, også er repræsentativ, for så vidt angår salg i hele Fællesskabet af yderringe fremstillet i Frankrig, i Tyskland og i Det Forenede Kongerige.
- 63 I denne forbindelse har Rådet, som svar på et skriftligt spørgsmål fra Retten, fremlagt en sammenlignende oversigt over udviklingen i salg af yderringe foretaget af producenter etableret i Fællesskabet (EF-fabrikation og fabrikation i andre tredjelande end Japan) og af producenter etableret i Japan, hvis oplysninger gengives nedenfor. Under retsmødet har Rådet præciseret, at oplysningerne i denne oversigt, som hverken er blevet bestridt eller modsagt af sagsøgeren, repræsenterer det samlede salg af yderringe i Frankrig, i Tyskland og i Det Forenede Kongerige foretaget af franske, tyske og britiske producenter («EF-producenters andele») samt salg af yderringe hidrørende fra Japan foretaget i disse tre medlemsstater. Det må bemærkes, at alle de oplysninger, som fællesskabsinstitutionerne har anvendt, såvel i den

midlertidige og den omtvistede forordning som i nærværende sags akter, med hensyn til produktionen alene refererer til producenter etableret i Frankrig, i Tyskland og i Det Forenede Kongerige (som repræsenterer 80% af produktionen i EF), en fremgangsmåde, som ikke er blevet bestridt af sagsøgeren (se ovenfor, præmis 52).

<i>Salg af yderringe</i>	<i>1988</i>	<i>1989</i>	<i>1990</i>
EF-producenternes andele (fremstillet i EF)	78,3%	75,9%	70,8%
EF-producenternes andele (fremstillet i tredjelande)	10,5%	11,5%	14,9%
Hidrørende fra Japan	11,2%	12,6%	14,3%
	100%	100%	100%

64 Det fremgår således af de ovenstående tal, at i 1990 (undersøgelsesperioden) vedrørte mellem 70,8% og 77% af det samlede salg i Fællesskabet yderringe fremstillet i Fællesskabet af franske, tyske og britiske producenter, som blev solgt af disse i Frankrig, Tyskland og Det Forenede Kongerige, hvilket udgør 54,5% af det samlede salg i Fællesskabet. Det drejede sig altså om størstedelen af det samlede salg af yderringe i Fællesskabet, uanset oprindelse.

65 Det må endelig undersøges, om de franske, tyske og britiske producenters salg af yderringe i Frankrig, i Tyskland og i Det Forenede Kongerige ligeledes udgør størstedelen af disse samme producenters samlede salg i hele Fællesskabet. Herved må disse producenters forholdsmæssige andel af salget i de tre nævnte medlemsstater sammenlignes med den forholdsmæssige andel af deres salg i de øvrige medlemsstater, stadig i forhold til det samlede salg i Fællesskabet.

- 66 Det må herved fastslås, at selv hvis det antages, at de franske, de tyske og de britiske producenter har et monopol i de øvrige medlemsstater, kan den forholdsmæssige andel af deres salg ikke overskride 23% af det samlede salg af yderringe i Fællesskabet, eller 18% for Italien og Spanien og 5% for de øvrige medlemsstater.
- 67 Heraf følger, at de franske, de tyske og de britiske producenters forholdsmæssige andel af salget i Frankrig, i Tyskland og i Det Forenede Kongerige (54,5%) nødvendigvis er større end de samme producenters forholdsmæssige andel af salget i de øvrige medlemsstater, herunder Italien og Spanien (23%). Efter den antagelse, som er mest til ugunst for institutionernes opfattelse, udgør salget i Frankrig, i Tyskland og i Det Forenede Kongerige stadig mere end det dobbelte af disse producenters salg i resten af Fællesskabet (54,5%/23%).
- 68 Følgelig sælges størstedelen af de yderringe, som sælges i fællesmarkedet og fremstilles i Frankrig, i Tyskland og i Det Forenede Kongerige, i disse tre medlemsstater.
- 69 Det følger af det foregående, at fællesskabsinstitutionerne med rette har antaget, at de franske, de tyske og de britiske producenters salg i Frankrig, i Tyskland og i Det Forenede Kongerige både udgør størstedelen af salget af yderringe i hele Fællesskabet uanset oprindelse og langt størstedelen af de franske, de tyske og de britiske producenters salg i hele fællesmarkedet.
- 70 Det følger af det foregående, at fællesskabsinstitutionerne med rette har antaget, at den del af markedet, der blev lagt til grund, var repræsentativt for fællesmarkedet i sin helhed, såvel hvad angår prisunderbud som salg og markedsandele.

71 Heraf følger, at det tredje anbringende ligeledes må forkastes.

Det fjerde anbringende: åbenbart fejlagtigt skøn og tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 1

Parternes argumenter

72 Sagsøgeren har anført, at det fremgår af retspraksis, at grundforordningens artikel 4, stk. 1, forpligter Rådet og Kommissionen til at undersøge, om den skade, de ønsker at gøre gældende, rent faktisk skyldes dumpingimporten, og til at se bort fra enhver skade, der skyldes andre faktorer (Domstolens dom af 11.6.1992, sag C-358/89, Extramet Industrie mod Rådet, Sml. I, s. 3813, præmis 16).

73 I denne sag gør sagsøgeren gældende, at Rådet, uden at have forklaret sig herom, ikke tilstrækkeligt har undersøgt, om indførslerne af yderringe hidrørende fra andre tredjelande end Japan har kunnet bidrage til den skade, som er forvoldt for fællesskabsproduktionen. Ifølge sagsøgeren har disse indførsler kunnet bidrage til den skade, der er forvoldt fællesskabsproduktionen, fordi enhver yderring, der indføres i Fællesskabet, hvad enten den bringes i fri omsætning i Fællesskabet som yderring eller indgår i et helt konisk rulleleje, nødvendigvis erstatter en yderring fremstillet i Fællesskabet. Sagsøgeren har støttet til en række tal (se bilag 9 og 10 til stævningens bilag 3) anført, at der er blevet indført betydelige mængder af hele koniske rullelejer samt af yderringe fra andre tredjelande end Japan. Sagsøgeren finder det derfor overraskende, at fællesskabsinstitutionerne uden yderligere præciseringer hævder, at der kun er blevet indført små mængder yderringe hidrørende fra disse tredjelande, og at de ikke har haft indvirkning på fællesskabsproducenterenes fortjeneste (47. betragtning til den midlertidige forordning).

- 74 Rådet og Kommissionen har heroverfor anført, at det ikke er rigtigt, at der ikke er foretaget nogen undersøgelse af indvirkningen af indførslerne af yderringe hidrørende fra tredjelande, således som sagsøgeren kun har kunnet hævde. Rådet har fremhævet, at Kommissionen under sin undersøgelse havde fastslået, at da indførslerne af yderringe med oprindelse i andre tredjelande end Japan var små og hovedsagelig hidrørte fra selskaber, der var forretningsmæssigt forbundet med fællesskabsproducenter, havde de kun en ubetydelig eller slet ingen indvirkning på fællesskabsproducenternes fortjeneste (47. betragtning til den midlertidige forordning, som Rådet har henvist til i 26. betragtning til den omtvistede forordning). Følgelig er forpligtelsen i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 1, blevet opfyldt.
- 75 Kommissionen har desuden tilføjet, at den ved beregningen af andelene af fællesmarkedet for yderringe, uanset oprindelse, kunne udelukke yderringe fremstillet i Fællesskabet, som eksporteres, samt yderringe, der indføres fra andre tredjelande end Japan — som oftest af selskaber, der er forretningsmæssigt forbundet med fællesskabsproducenterne — fordi de kun er beregnet til fremstilling af hele koniske rullelejer og følgelig ikke bliver bragt i fri omsætning i Fællesskabet som »yderringe«. Det er på dette grundlag, at Kommissionen har fastslået, at markedsandelen for »yderringe« indført fra tredjelande var ringe.
- 76 Rådet og Kommissionen har imidlertid forklaret under retsmødet, med støtte i den oversigt, som er gengivet i punkt 22 i Rådets svar på Rettens skriftlige spørgsmål, og som ikke bestrides af sagsøgeren, at salget af yderringe hidrørende fra andre tredjelande end Japan, som et produkt, der sælges og faktureres separat, var blevet lagt til salget af yderringe hidrørende fra fællesskabsproducenter for bl.a. at fastslå den skade, der blev forvoldt for fællesskabsproduktionen udtrykt i salg, markedsandele og fortjeneste (39.-42. betragtning til den midlertidige forordning).

Rettens bemærkninger

- 77 Retten skal henvise til, at det i 47. betragtning til den midlertidige forordning, som bekræftes af 26. betragtning til den omtvistede forordning, udtales, at »med hensyn til virkningerne af importen af yderringe med oprindelse i andre tredjelande fremgår det af oplysninger indgivet til Kommissionen, at disse varer kun importeres i små mængder og hovedsagelig fra selskaber, der er forretningsmæssigt forbundet med fællesskabsproducenterne (f.eks. moderselskaber eller datterselskaber)«. Ifølge sagsøgeren er denne udtalelse imidlertid urigtig, fordi indførslerne fra andre tredjelande end Japan ikke udgør »små mængder«, men mængder, som for 1990 mindst svarer til eller endog er større end de japanske indførsler, således som det fremgår af oplysningerne i den oversigt, der gengives i punkt 22 i Rådets svar på Rettens skriftlige spørgsmål (gengivet ovenfor i præmis 63). Fællesskabsinstitutionerne har på denne måde tilsidesat deres forpligtelse i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 1, som fortolket i retspraksis i den nævnte dom i sagen Extramet Industrie mod Rådet (nævnt ovenfor, præmis 16), til at undersøge og tage hensyn til virkningen af alle de faktorer, der kan have forvoldt den skade, som fællesskabsproduktionen har lidt.
- 78 Hertil bemærkes, at Rådet, ligesom Kommissionen, under retsmødet har erkendt, at udtrykket »små mængder« var ukorrekt, fordi de mængder, der sigtes til med dette udtryk, er af samme størrelsesorden som de mængder yderringe, der importeres fra Japan, hvilket i øvrigt illustreres af den oversigt, der gengives i punkt 22 i Rådets svar på Rettens skriftlige spørgsmål (se ovenfor, præmis 63). Rådet har imidlertid fremhævet, at det er nødvendigt at undersøge samtlige udtalelser i 47. betragtning til den midlertidige forordning og ikke adskille rækkevidden af udtrykket »små mængder« fra overvejelserne vedrørende disses oprindelse, nemlig selskaber, som er forretningsmæssigt knyttet til fællesskabsproducenter.
- 79 Retten finder, at skønt fællesskabsinstitutionerne har erkendt, at 47. betragtning til den midlertidige forordning er ukorrekt, må dets indhold imidlertid undersøges i

forhold til de nævnte institutioners argumentation i dets helhed inden for rammerne af den omtvistede forordning med henblik på at fastslå dels, om de har undersøgt, om andre faktorer kunne have været bestemmende for den konstaterede skade, og dels, om de har taget sådanne faktorer i betragtning.

80 Med hensyn til det første spørgsmål skal Retten bemærke, at i modsætning til, hvad sagsøgeren har hævdet, fremgår det af betragtningerne til den midlertidige og den omtvistede forordning, nærmere bestemt de tal, som er gengivet i 41. betragtning til den midlertidige forordning, således som Rådet har præciseret dem i punkt 22 i sit svar på Rettens skriftlige spørgsmål, at fællesskabsinstitutionerne i det mindste har undersøgt, om indførslerne af yderringe hidrørende fra andre tredjelande end Japan har kunnet bidrage til den skade, som fællesskabsproduktionen har lidt, og navnlig til den formindskelse af den markedsandel, som fællesskabsproduktionen i Frankrig, i Tyskland og i Det Forenede Kongerige havde.

81 For det andet må det undersøges, om fællesskabsinstitutionerne, efter at have vurderet den, har undladt at tage hensyn til den eventuelle virkning af indførslerne af yderringe hidrørende fra andre tredjelande end Japan på bestemmelsen af den skade, der er lagt til grund, og nærmere bestemt om disse indførsler har været af en sådan art, at de har brudt årsagsforbindelsen mellem på den ene side indførslerne af yderringe fra Japan til dumpingpriser og på den anden side den skade, som fællesskabsproduktionen har lidt.

82 Retten skal herved fastslå dels, at fællesskabsinstitutionerne har bestemt tabet udtrykt i »fortjenesten på alle typer af samme varer, som solgtes af fællesskabsproducenterne på samme markeder« (42. betragtning til den midlertidige forordning), ved at basere sig på oplysninger vedrørende prisunderbud (33. betragtning til den midlertidige forordning og 21. betragtning til den omtvistede forordning), salg/markedsandele (31., 32. og 39.-41. betragtning til den midlertidige forordning, 21. og 24. betragtning til den omtvistede forordning og punkt 20-22 i Rådets svar

på Rettens skriftlige spørgsmål) og vedrørende produktionen (34.-38. betragtning til den midlertidige forordning), og dels, at sagsøgeren aldrig har bestridt, at fællesskabsinstitutionerne med rette har bestemt skaden udtrykt i fællesskabsproduktionens fortjeneste, selv om sagsøgeren hævder, at den skade, der er lagt til grund, ikke er bestemt korrekt, og at der er foretaget åbenbart fejlagtige skøn.

- 83 Det må derfor undersøges, om denne årsagssammenhæng, vurderet ud fra fællesskabsproduktionens fortjeneste, således som den opfattes af fællesskabsinstitutionerne udtrykt i prisunderbud, salg/markedsandele og produktion, er blevet korrekt påvist.
- 84 Hvad for det første angår prisunderbuddene, må det undersøges, om den skade, som fællesskabsproduktionen har lidt, således som den er bestemt af fællesskabsinstitutionerne, helt eller delvis kan have sin oprindelse i forskelle, som var blevet registreret mellem priserne på yderringe hidrørende fra fællesskabsproducenter og priserne på yderringe hidrørende fra andre tredjelande end Japan, alt efter om de sælges og faktureres særskilt eller som en del af hele koniske rullelejer, der sælges af fællesskabsproducenterne.
- 85 Hertil bemærkes først, at der er enighed mellem parterne om, at de yderringe, som indføres fra andre tredjelande end Japan, hovedsagelig hidrører fra selskaber, som forretningsmæssigt er knyttet til fællesskabsproducenterne.
- 86 Endvidere har sagsøgeren aldrig hævdet eller godtgjort, at salgsprisen på yderringe indført fra andre tredjelande end Japan, når de sælges og faktureres særskilt, skulle have været forskellig fra fællesskabsproducenternes pris. Sammenfaldet mellem priserne forekommer desuden logisk, for så vidt det ikke kan antages, at organisatorisk forbundne selskaber iværksætter en konkurrence på dette niveau mellem deres egne produkter.

- 87 Endelig bemærkes med hensyn til de yderringe, der indføres fra andre tredjelandslande end Japan, og som indgår i hele koniske rullelejer, der sælges af fællesskabsproducenterne, at fællesskabsinstitutionerne har begrænset deres undersøgelse af den skade, som fællesskabsproduktionen har lidt, til alene at omfatte oplysninger vedrørende yderringe, der sælges og faktureres separat, som Rådet bl.a. har præciseret til støtte for punkt 22 i sit svar på Rettens skriftlige spørgsmål uden at blive mod-sagt af sagsøgeren.
- 88 Det følger af det foregående, at den skade, som fællesskabsproduktionen har lidt, således som den er bestemt af fællesskabsinstitutionerne, ikke, hverken helt eller delvis, har kunnet skyldes forskellene mellem priserne på yderringe hidrørende fra fællesskabsproducenter og priserne på yderringe hidrørende fra andre tredjelandslande end Japan.
- 89 Hvad for det andet angår salg og markedsandele, må det undersøges, om den skade, som fællesskabsproduktionen har lidt, således som bestemt af fællesskabsinstitutionerne, eventuelt har kunnet være helt eller delvis forvoldt af størrelsen af salget og markedsandelene for yderringe hidrørende fra andre tredjelandslande end Japan.
- 90 I denne forbindelse bemærkes først, at Kommissionen i 41. betragtning til den midlertidige forordning erklærer, at »fællesskabsproducenternes markedsandel formindskedes også mellem 1988 og undersøgelsesperioden:

1988	88,8%
1989	87,4%
1990	85,7% «.

I sin skrivelse af 25. november 1992 (i punkt 22 i stævningens bilag 13) har Kommissionen desuden over for sagsøgeren præciseret, at salget af yderringe hidrørende fra andre tredjelande end Japan er inkluderet i beregningen af de procentsatser, som nævnes i 41. betragtning til den midlertidige forordning. Rådet har endelig i detaljer præciseret disse tal i den oversigt, som findes i punkt 22 i dets svar på Rettens skriftlige spørgsmål, således som den er gengivet i ovenfor i præmis 63.

- 91 Det fremgår af denne oversigt, hvis oplysninger ikke er blevet bestridt af sagsøgeren, at de procentsatser, der er gengivet i 41. betragtning til den midlertidige forordning, fremkommer ved sammenlægning af oversigtens første og anden linje. Det betyder altså, at der med det salg og de markedsandele, som fællesskabsinstitutionerne har lagt til grund ved analysen af, hvilken betydning indførslerne af japanske yderringe har for bestemmelsen af det tab, som er forvoldt fællesskabsproduktionen, ligeledes er taget hensyn til indførsler af yderringe hidrørende fra andre tredjelande end Japan.
- 92 Retten fastslår i øvrigt, at salget og markedsandelene for yderringe fremstillet i Fællesskabet og hidrørende fra fællesskabsproducenter, således som de er anført i oversigtens første linje, er faldet mere, end Kommissionen har lagt til grund i 41. betragtning til den midlertidige forordning. Tabet andrager nemlig 7,5% i det første tilfælde (fra 78,3% til 70,8%), mens det kun er 3,1% i det andet tilfælde (fra 88,8% til 85,7%), når salget og markedsandelene for yderringe hidrørende fra andre tredjelande end Japan lægges til. Heraf følger, at fællesskabsinstitutionerne har taget den eventuelle virkning af indførsler af yderringe fra andre tredjelande end Japan i betragtning.
- 93 Sagsøgeren kan derfor ikke hævde, at den blotte vækst i salget og markedsandelene for yderringe hidrørende fra andre tredjelande end Japan (som voksede fra 10,5% til 14,9%) betyder, at disse indførsler har haft en virkning på bestemmelsen af den

skade, som fællesskabsinstitutionerne har anført. Selv hvis det antages, at indførslerne af yderringe hidrørende fra andre tredjelande end Japan var blevet opretholdt på deres niveau fra 1988 i 1989 og i 1990, altså på 10,5% af det samlede salg i Fællesskabet af yderringe i Frankrig, i Tyskland og i Det Forenede Kongerige, skulle niveauet for salget af yderringe med oprindelse i Fællesskabet dække denne forskel, altså 4,4%, for at nå 75,2% af det samlede fællesskabssalg af yderringe i de tre nævnte medlemsstater. Det tab, der indtrådte i salget af fællesskabsyderringe mellem 1988 og 1990, androg følgelig 3,1% (fra 78,3% til 75,2%), hvilket nøjagtigt svarer til det tab af markedsandel, som konstateres i 41. betragtning til den midlertidige forordning (se ovenfor, præmis 92), samt til forøgelsen af salget af yderringe hidrørende fra Japan (som steg fra 11,2% til 14,3%).

- 94 Heraf følger, at selv væksten i salget og markedsandelene for yderringe hidrørende fra andre tredjelande end Japan hverken helt eller delvis kan forklare det tab udtrykt i fortjeneste, som fællesskabsproduktionen har lidt som følge af japanske dumpingindførsler.
- 95 Retten finder følgelig, at fællesskabsinstitutionerne har taget den eventuelle virkning af salg og markedsandele for yderringe hidrørende fra andre tredjelande end Japan i betragtning ved bestemmelsen af den skade, som fællesskabsproduktionen har lidt udtrykt i fortjeneste, ved at integrere dette salg og disse markedsandele i fællesskabsproducenternes salg og markedsandele.
- 96 Hvad for det tredje angår den skade, som har ramt fællesskabsproduktionen som sådan, må det undersøges, om den helt eller delvis kan tilskrives importen af yderringe hidrørende fra selskaber, som har hjemsted i andre tredjelande end Japan og er organisatorisk forbundet med fællesskabsproducenter.
- 97 Retten finder herved, at da skaden er blevet bestemt som udtrykt i fællesskabsproducenternes fortjeneste, var det ikke urimeligt, at fællesskabsinstitutionerne antog, at importen af yderringe hidrørende fra tilknyttede virksomheder ikke kunne have

indflydelse på fællesskabsproducenternes fortjeneste. Disse indførsler er nemlig blevet besluttet af fællesskabsproducenterne selv. Men en producents endelige mål, uanset hvem han er, når han træffer beslutninger vedrørende fabrikationen af sine produkter, er og bliver, indtil det modsatte bevises, at forøge sin virksomheds fortjeneste. En fællesskabsproducent kan således vælge at producere yderringe i Fællesskabet eller at indføre yderringe fra tilknyttede virksomheder, enten for at sælge dem direkte og separat på fællesmarkedet eller for at lade dem indgå i hele koniske rullelejer med det formål at formindske sin kostpris og således forøge sin fortjeneste. En beslutning af denne art kan ikke give sig udslag i et tab af fortjeneste og kan følgelig ikke være selv en underordnet årsag til den skade, som er bestemt af fællesskabsinstitutionerne, så meget desto mere som sagsøgeren intet har fremført, som gør det muligt at godtgøre, at fællesskabsproducenterne ikke havde til formål at forøge deres fortjeneste ved at importere yderringe fra tilknyttede virksomheder.

98 Det er følgelig med rette, at fællesskabsinstitutionerne har antaget, at indførslerne af yderringe hidrørende fra andre tredjelande end Japan ikke kunne have indflydelse på fællesskabsproduktionens fortjeneste, og at de derfor ikke skulle tages i betragtning ved bestemmelsen af den skade, som de japanske dumpingindførsler forvoldte.

99 Det følger af det foregående i sin helhed, at skønt 47. betragtning til den midlertidige forordning ganske vist er behæftet med en ukorrekthed, idet det heri udtales, at importen af yderringe med oprindelse i andre tredjelande end Japan udgjorde »små mængder«, og idet den følgelig har kunnet være vildledende, har fællesskabsinstitutionernes underliggende argumentation inden for den omtvistede forordnings rammer vist sig at være korrekt.

100 Heraf følger, at det fjerde anbringende må forkastes.

Det femte anbringende: tilsidesættelse af traktatens artikel 190

Parternes argumenter

- 101 Sagsøgeren er af den opfattelse, at den anfægtede retsakts begrundelse på tre punkter ikke opfylder kravene i traktatens artikel 190. Før det første angiver den ikke grundene til, at det kunne fastslås, at der findes et særskilt marked for yderringe, hvor japanske yderringe og fællesskabsyderringe konkurrerer, med henblik på at bestemme den skade, som er forvoldt fællesskabsproduktionen. Endvidere præciseres det ikke tilstrækkeligt, hvorfor undersøgelsen af, om der forelå en skade, blev begrænset til salg af yderringe i Frankrig, i Tyskland og i Det Forenede Kongerige. Endelig fremgår det ikke, at institutionerne har foretaget en undersøgelse af virkningen af indførsler fra tredjelande på omfanget af den skade, som er lagt til grund.
- 102 Efter Rådets opfattelse er kravene i traktatens artikel 190 opfyldt.

Rettens bemærkninger

- 103 Det bemærkes, at ifølge fast retspraksis (se bl.a. Domstolens dom af 7.5.1987, sag 258/84, Nippon Seiko mod Rådet, Sml. s. 1923, præmis 27, 28 og 29) skal den begrundelse, som kræves i henhold til traktatens artikel 190, klart og utvetydigt angive de betragtninger, som er lagt til grund af den fællesskabsinstitution, der har udstedt den anfægtede retsakt dels således, at de berørte personer kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, for at de kan forsvare deres rettigheder, dels således at Domstolen og Retten kan udøve deres prøvelsesret.

104 I det foreliggende tilfælde finder Retten, at det følger af dens gennemgang af det første og det tredje anbringende, at begrundelsen til de pågældende forordninger klart og utvetydigt angiver fællesskabsinstitutionernes argumentation, og at de berørte personer har kunnet få kendskab til begrundelsen for den midlertidige og den omtvistede forordning, således at de har kunnet forsvare deres rettigheder, og således at Retten har kunnet udøve sin prøvelsesret, såvel med hensyn til spørgsmålet, om der er konkurrence mellem yderringene, som med hensyn til den omstændighed, at undersøgelsen af de japanske dumpingindførslers virkning har været begrænset til Frankrig, Tyskland og Det Forenede Kongerige.

105 Hvad angår undersøgelsen af virkningen af indførslerne fra andre tredjelande end Japan, som er behandlet under det fjerde anbringende, bemærkes, at Retten har fastslået, at formuleringen af 47. betragtning til den midlertidige forordning kan være vildledende med hensyn til omfanget af indførslerne af yderringe hidrørende fra selskaber, der er forretningsmæssigt forbundet med fællesskabsproducenterne og har hjemsted i andre tredjelande end Japan, men at denne ukorrekthed på ingen måde har rejst tvivl om hverken den omtvistede forordnings gyldighed eller den argumentation, der er lagt til grund for denne. Betragtningerne til den midlertidige forordning og til den omtvistede forordning angiver nemlig klart og utvetydigt fællesskabsinstitutionernes argumentation, således at sagsøgeren, som havde alle de oplysninger til rådighed, som fællesskabsinstitutionerne har lagt til grund for deres argumentation, og som i øvrigt aktivt har deltaget i de forskellige trin i den administrative procedure, der gik forud for fastsættelsen af den endelige antidumpingtoldsats, ikke med rimelighed har kunnet misforstå indholdet af dette argumentation.

106 Det femte anbringende må følgelig forkastes.

107 Det følger af det foregående, at sagsøgte vil være at frifinde.

Sagens omkostninger

¹⁰⁸ Ifølge artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen og da Rådet samt intervenienten FEBMA har nedlagt påstand om, at sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger, dømmes sagsøgeren til, ud over sine egne omkostninger, at betale Rådets og FEBMA's omkostninger. I henhold til artikel 87, stk. 4, i Rettens procesreglement betaler Kommissionen sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Fjerde Udvidede Afdeling)

- 1) Rådet frifindes.
- 2) Sagsøgeren betaler sine egne samt Rådets og FEBMA's omkostninger.
- 3) Kommissionen betaler sine egne omkostninger.

Lenaerts

Schintgen

García-Valdecasas

Bellamy

Lindh

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 14. juli 1995.

H. Jung

K. Lenaerts

Justitssekretær

Afdelingsformand